

ikke gaaet ud fra, at ville troste de Bedkommende, men fra, at man burde lade dem tilkomme, hvad Rejsfærdighed ligefrem bød. Det er ikke rejsfærdigt, at Foll, som have meget længere, at marchere og saaledes skulle bruge af deres egen Lomme, ikke faae den samme Godtgjorelse som de, der tilfældigt bve i Nærheden af Sernbanen og saaledes i forholdsvis kortere Tid kunne naae deres Garnison. Det er ikke for at troste dem, at Forslaget er stillet, men der er her ligefrem Tale om et Rejsfærdighedskrav, som jeg troer, man bør gjøre paa disse Børnepligtiges Begne. Jeg holder mig ogsaa overbevist om, at det ærede Thing vil troe, at det ene og alene har været dette Motiv, som Fleertallet har støttet sig til. Jeg skal derfor fremdeles anbefale at vedtage alle tre Vædringsforslag.

Dam: Jeg kan ikke slutte mig til Fleertallets Opfattelse i denne Sag. Der er talt saa Meget for og imod Vædringsforslaget under Nr. 1, at jeg ikke kan tilføie noget Nyt; men forsaavidt der under den sidste Deel af Forhandlingen ligesom er lagt særligt Vægt paa en Adskillelse mellem en Rejse til Tjenesten og en virkelig Tjenesterejse, skal jeg tillade mig en enkelt Bemærkning. Jeg har den Anskuelse, at der i Virkeligheden ikke er nogen Forskjel imellem en Rejse i Tjenesten og en Rejse til Tjenesten. En Rejse til Tjenesten er i mine Dine en Rejse i Tjenesten, og jeg troer i den Henseende at kunne fremstille en Kjendsgjerning til Sammenligning. Det er beviistigt — jeg vil paatage mig at bevise det — at, naar i Krigens Tid frivillige Officerer af Kjøbenhavns eller Bornholms Væbning have begivet sig paa Rejse til Hæren, f. Ex. paa Als, har man behandlet deres Rejse enten til dette Sted eller til ethvert andet Sted, hvor de skulde gjøre Tjeneste, som en almindelig Tjenesterejse. De have faaet de samme Dagpenge og Rejsepenge som paa en Tjenesterejse, skjøndt man dog her kunde sige, at de ikke vare i Tjenesten, før de vare komne til det Sted, hvor de skulde melde sig til vedkommende Befalingsmand for at gjøre Tjeneste. Det var denne factiske Oplysning, jeg vilde give.

Ordføreren: Eigeoverfor den Bemærkning, der nu fremkom fra det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgfreds (Dam), behøver jeg kun at sige, at de Officerer, som det ærede Medlem sigtede til, slet ikke komme ind under de samme Forhold som de Foll, vi her beskæftige os med, idet de slet ikke vare Børnepligtige.

Da ikke flere ønskede at yttre sig, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 1 til § 1 af Udvalgets Fleertal (D. Christensen, E. Larsen, P. Pedersen (Frederiksborg Amts 3die Valgfreds), S. Pedersen, Ree og Zeilau):

Efter „32 St.“ i 6te Linie sættes Punktum, og det Dvrigte af Paragraphen udgaaer vedtoges med 58 Stemmer mod 9.

2) Lovforslagets § 1, med den vedtagne Forandring saalydende:

„Til enhver Børnepligtig af Lægdbrullet, der indkaldes til eller hjemsendes fra Tjeneste ved Hæren eller Søværnet, de i Lov om Hærens Ordning af 6te Juli 1867 § 26 omhandlede Monstringer derunder indbefattede, udbetales der Dagpenge for hver Dag udover een Dag, Rejsen efter den i Lov om Børnepligt af 6te Marts 1869 § 28, 2det Stykke, givne Regel maa vare.

Dagpengene fastsættes til 32 f.“
vedtoges eenstemmig med 55 Stemmer.

3) Forslag under Nr. 2 til § 2 af Udvalget:

Imellem „Befordring“ og „koster“ i 6te Linie indskydes „paa billigste Klasse“.

vedtoges med 64 Stemmer mod 2.

4) Forslag under Nr. 3 til samme Paragraph af Samme:

Der tilføies Paragraphen et nyt Stykke, saalydende:

„For den Deel af Rejsen udover 5 Mill, som ikke kan tilbagelægges tilføies eller med Sernbanebefordring, faaer den Børnepligtige 16 f. pr. Mill.“

vedtoges eenstemmig med 60 Stemmer.